

Anhang

til

Rigsdagstidenden.

N°. 7.

1850.

Anden Session.

(Fortsættelse af Udkast til Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Jagten og Afløsningen af Jagtretten.)

ad § 15.

Imedens det ved § 20 i Forordningen af 20de Mai 1840 er bestemt, at en Godseier til Klappjagter kun kan tilstige enten Gaardbrugere eller Huusmand, naar en hertil svarende Forpligtelse er grundet for de Forstnævnte paa de om Hovretiet enten indgaaede og approberede Foreninger eller affagte Kjendelser, og for de Sidstnævnte paa de af dem indgaaede Fæst- eller Leiecontracter, er det ved Forordningens § 22 fastsat, at der med Klapperses Tilstivelse til Klappjagter i de kongelige Wildtbanedistricter m. v. skal forholdes efter de hidtil gjældende Forskrifter. Hvad Forpligtelsen til Klapperses Afgivelse i Wildtbanedistricterne angaaer, maa Oprindelsen til de paaberaabte tidligere gjældende Forskrifter søges i § 30 i Forordningen af 18de April 1732, om Jagten i Danmark, hvorved det blandt Andet blev bestemt, at Almændene, naar Klappjagt holdes efter Ræve, skulde gjøre Anstalt til saa mange Folk, som dertil behøvedes, dog at Saadant kun skete een Gang om Vinteren, og at Følkenes ei beholdtes længere end i 2 Dage. For det frederiksborgske og det tronborgske District blev det senere ved de Gaardmændene og Huusmændene meddeelte Arvefæstestjoder paalagt de Forstnævnte 2 Gange om Aaret at afgive eet Bud hver Gang til de fornødne Klappjagter efter Ræve, og de Sidstnævnte at møde paa bemeldte Jagter eller at afgive eet Bud een Dag om Aaret. Ogsaa paa det oddsherredske Gods ere de Gaardmænd, der have Arvefæstestjoder, forpligtede til 2 Gange aarligen at afgive eet Bud hver Gang til Klappjagter efter Ræve. I de for Gaardmændene paa Kjøbenhavns Amt

udfærdigede Stjoder findes ingen speciel Bestemmelse herom, men det er ved disse i Almindelighed paalagt dem, blandt andre Præstationer ogsaa at gjøre Tjeneste ved Klappjagter efter Loven og Anordningerne. Da disse almindelige Klappjagter imidlertid under de senere forandrede Forhold ikke mere fandt Sted, blev det in praxi anseet overeensstemmende med Analogien af Forordningen af 18de April 1732 § 30 at paalægge Landboerne i de kongelige Wildtbanedistricter at afgive Klapperne ogsaa til andre Klappjagter, end dem, der udelukkende anstilledes efter Ræve, og da Forordningens Bestemmelse gik ud paa, at Klapperne ifkun vare forpligtede til at møde een Gang om Aaret, men at de da kunde beholdes i 2 Dage, blev det ligeledes antaget, at Klapperne kunde tilstiges til Møde 2 Gange om Aaret, men da ifkun med Forpligtelse til hver Gang een Dag at assistere ved Jagten. Det blev derefter ved allerhøiest Resolution af 7de April 1827 paa en af det daværende Rentekammer nedlagt Forstilling nærmere bestemt, at den Landboerne i de kongelige Jagtdistricter paaliggende Forpligtelse til at afgive de fornødne Klapperne til de Jagter, der ikke afholdes ifølge allerhøiest speciel Befaling, ikke kunde udstrækkes videre end til at vare gjældende for Gaardmændene to Gange og for Huusmændene een Gang aarligen, saaledes at Klapperne hver Gang ifkun brugtes een Dag.

Der finder saaledes en Overeensstemmelse Sted imellem hvad der i den omhandlede Henseende gjælder for de Kongelige og for Privates Jagtdistricter, forsaavidt at Forpligtelsen til at præstere Klappjagtsdage formeentligen for begge Slags Jagtdistricters Vedkommende eventuelt vil kunne afløses efter Bestemmelserne i